

ת"פ 45200/09/17 - מדינת ישראל נגד רג'דה אבו חמאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45200-09-17 מדינת ישראל נ' אבו חמאד

ת"פ 16966-06-17 מדינת ישראל נ' אבו חמאד

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רג'דה אבו חמאד

הנאשמת

גזר דין

מבוא:

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טעון בכתב האישום וכן בתיק שצורף, בשתי עבירות של הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין, לפי סעיף 12א (ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז 1977. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי יוגש תסקיר מטעם שרות המבחן טרם הטעון לעונש.

2. על פי כתב האישום ביום 6.1.17 בסמוך לשעה 10:40 הסיעה הנאשמת ברכב את אנואר אבו חאמד ת.ז. 989372669, אשר הינו תושב שטחים ואינו אזרח ישראל, ואין ברשותו אישור כניסה לישראל כחוק (להלן: "התושב הזר"). באותן הנסיבות הסיעה הנאשמת את התושב הזר מאזור יהודה ושומרון לכיוון מדינת ישראל עד אשר נמנעה כניסתם לשטח מדינת ישראל עת נעמדה עם רכבה לבדיקה במחסום המנהרות הסמוך לירושלים.

על פי כתב האישום בתיק שצורף ביום 1.3.16 בשעה 21:03 או בסמוך לכך, הגיעה הנאשמת ברכב מאזור יהודה ושומרון אל מחסום ג'בעה כשעמה ברכב שני נוסעים נוספים. הבודקת במחסום ביקשה מיושבי הרכב להזדהות באמצעות תעודות זהות. באותן הנסיבות הציג אחד מיושבי הרכב תעודת זהות על שם עמאר קטינה ת.ז. 033164674, והנאשמת טענה כי מדובר באחיה. בהמשך הודתה כי הנוסע הינו בעלה העונה לשם אנואר אבו אחמד ת.ז. 989372669 אשר הינו תושב שטחים. כאשר נשאל למי שייכת תעודת הזהות שהציג השיב, כי קנה אותה בתל אביב תמורת סכום של 1200 ₪ לפני כשנה.

תסקיר שרות המבחן:

3. בעניינה של הנאשמת הוגש תסקיר מבחן, אביא מתוכנו בתמצית. הנאשמת כבת 41 אם לשישה ילדים בגילאים 9-21. בתסקיר פירוט אודות הרקע בו צמחה הנאשמת, הקשיים עמם התמודדה, וכן העובדה כי נאלצה להפסיק את לימודיה לאחר 9 שנים עקב התמודדות המשפחה עם קשיים כלכליים. בגיל 18 נישאה ולה כאמור 6 ילדים. הנאשמת ובעלה סובלים ממצב רפואי קשה, הבעל עבר מספר צינטורים והוא כמעט ואינו עובד עקב מצבו הרפואי. הנאשמת עברה בשנת 2014 אירוע מוחי ומאז סובלת מכאבי ראש חזקים. בנוסף ובעקבות פציעה בשנת 2015 עברה הנאשמת ניתוחים בצוואר ובעמוד השדרה והיא סובלת מכאבי גב ומתקשה בתפקוד יומיומי. הנאשמת תיארה בפני שרות המבחן מצוקה כלכלית קשה, כאשר ילדיהם מסייעים בפרנסת הבית.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי והיא נטלה אחריות על העבירות המיוחסות לה. בפני שרות המבחן ציינה, כי בדרך כלל כאשר הציגו אישור בנוגע לבקשה לאיחוד משפחות, אפשרו להם מעבר לתחומי ישראל, על כן לא ראתה בכך התנהלות בעייתית. בבחינת גורמי סיכון ציין שרות המבחן כי על רקע הקשיים המרובים שתוארו לעיל, וכן משום ההגבלות הנובעות מהיעדר אזרחות ישראלית לבעלה, נוטה הנאשמת לעיתים להקל על חלק מההגבלות הקיימות תוך טשטוש גבולות החוק. מנגד, ובבחינת גורמי סיכוי צוין, כי המדובר באישה לה מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, נעדרת עבר פלילי, העושה מאמצים להתקיים בדרכים מקובלות בדרך כלל. שרות המבחן אינו מתרשם כי קיימים דפוסים עבריינים, ואף ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ומחדד גבולות.

שרות המבחן שקל להציע בנסיבות האמורות צו שירות לתועלת הציבור, אולם הנאשמת מסרה כי לא תוכל לבצע את צו השל"צ בשל מצבה הבריאותי. הוסף, כי במסגרת שיחה שערכו עמה ועם בנה ציינו השניים כי היא מתקשה בתפקוד בבית ומרבה לנוח ולשכב. בנסיבות האמורות שרות המבחן אינו בא בהמלצה עונשית בעניינה.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. ב"כ המאשימה הפנתה תחילה לעובדות כתבי האישום ולכך שהנאשמת עברה את העבירות בשתי הזדמנויות כאשר באחת הפעמים אף ניסתה להטעות את הבודקים בטענה כי התושב הזר הינו אחיה. צוין, כי העבירות לא הושלמו משום הבדיקה שנעשתה במחסום, ולא משום חרטה מצדה של הנאשמת או החלטה לעצור את מעשיה. הוסף, כי במעשיה פגעה הנאשמת בערכים המוגנים שהינם שלטון החוק, ויש במעשה כדי להצביע על תעוזה וקיים בו פוטנציאל סיכון מוגבר לפשיעה מצד אלו השוהים בישראל שלא כדין. המאשימה ציינה כי לערכים אלו אותן הפרה הנאשמת, חשיבות נוספת שהינה פועל יוצא מהמצב הביטחוני השורר בארץ ומאמצי כוחות הביטחון למנוע את מעשה העבירה. המאשימה גם הפנתה לתוכנו של התסקיר, ולכך שעל אף וקיימת נטילת אחריות, הנאשמת אינה רואה בעיתיות בהתנהלותה זו. באשר למתחם הענישה צוין, כי הוא נע החל מחודש מאסר ועד 6 חודשי מאסר ביחס לכל אישום, ובנסיבותיה של הנאשמת, ובהעדר המלצה עקב מצבה הרפואי, עתרה להטלת חודש מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, פסילת רישיון על תנאי, וכן מאסר על תנאי ארוך ומרתיע.

5. ב"כ הנאשמת הפנה לנסיבותיה של הנאשמת כעולה מתסקיר המבחן, וכן ובעיקר לעובדה כי השוהה שלא כדין הינו בעלה ואבי ילדיה. על פיו לנתון זה משקל חשוב ואין המדובר באירועים שיכלו להוות סיכון בטחוני. ההגנה גם הפנתה לגורמי הסיכוי עליהם עמד שרות המבחן בתסקירו. בנסיבות אלו עתרה ההגנה לסטות ממתחם הענישה זאת בשל שיקולי שיקום, הנוגעים בעיקר במצבה הרפואי המורכב של הנאשמת. הסנגור צירף מסמכים רפואיים מהם עולה, כי היא מוכרת על ידי המוסד לביטוח לאומי ולה דרגת אי כושר של 100%, זאת עקב שני אירועי מוח, פריצות דיסק וניתוחים בגבה. נוסף לכך, ציין הסנגור, כי הנאשמת הינה אם לשישה ילדים כאשר כולם סמוכים על שולחנה. בנסיבות אלו ביקש להימנע מהטלת עונש מאסר ולהסתפק ברכיבי ענישה צופים פני עתיד.

דין:

6. הערך המוגן שנפגע בעבירה של הסעה או ניסיון הסעה של תושב זר, הינו השמירה על גבולות המדינה, ועמידה על זכותה של המדינה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. בצד עבירה זו עונש מאסר למשך שנתיים. בחינת נסיבות ביצוען של העבירות מלמד כי בשני האירועים לא נשקף ממעשיה של הנאשמת סיכון ביטחוני הואיל והסיעה לתוך שטחי ישראל את בעלה. מנגד, יש במעשים כדי להצביע על תכנון מוקדם, ועיקר החומרה שבמעשה משתקף מנסיבות האירוע בתיק שצורף, שעה שהנאשמת טענה בפני הבודק כי השוהה הזר הינו אחיה, תוך שמוצגת לבודק במרמה תעודת הזהות של האח.

7. בעניינו המדובר בשני אירועים, שנסיבותיהם זהות זו לזו. המדובר כאמור בהסעת בן הזוג לשטחי ישראל וללא תמורה. סבורני כי בנסיבות האמורות, ועל רקע הקשר ברור המחבר ביניהם נכון לקבוע מתחם ענישה אחד. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי המתחם בגין עבירה אחת של הסעת שב"ח שלא בנסיבות מחמירות, כבעניינו, הינו החל מעונש מוחשי שאינו כולל רכיב של מאסר ועד מאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות.

(ראו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 58809-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל (1.1.14), ת"פ 64069-12-12 מדינת ישראל נגד כרישאת (11.11.13), ת"פ 59838-12-12 מדינת ישראל נגד אלצראיעה (9.12.13), ת"פ 30626-08-13 מדינת ישראל נגד בדיר (10.9.14), ת"פ 23829-01-13 מדינת ישראל נגד סיד אחמד ואח' (3.5.15).

8. שקלתי את הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשיה של הנאשמת, את נסיבות ביצוע העבירות ואת הענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות אלה, ונוכח כל אלו מתחם הענישה הינו החל מצו של"צ ומאסר על תנאי ועד לתקופת מאסר למשך מספר חודשים שיכול ותרוצה על דרך עבודות השירות.

גזירת העונש המתאים לנאשמת:

9. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40

יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשמת כבת 41 אם לשישה ילדים בטווח הגילאים 9-21. הנאשמת ובעלה סובלים מבעיות בריאות קשות, והם אינם עובדים. כתוצאה מכך מתמודדת המשפחה עם מצב כלכלי קשה, כאשר ילדיהם מסייעים בפרנסת המשפחה.

הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה בבית המשפט ואף צירפה תיק נוסף עליו נטלה אחריות. יחד עם זאת, בפני שרות המבחן נטילת האחריות הייתה מסויגת. הנאשמת ציינה בפניהם כי לא ראתה בעיתיות במעשיה, שכן בדרך כלל כאשר הציגו אישור בנוגע לבקשה לאיחוד משפחות אפשרו להם לעבור במחסום. עמדתה זו נשללת על רקע נסיבות האירוע כעולה מהתיק שצורף.

כאמור, לנאשמת נסיבות חיים קשות. מאז ילדותה חוותה קושי כלכלי, בדידות וחוסר שייכות. כפי שצוין הנאשמת סובלת ממצב רפואי מורכב כמפורט בתסקיר ובמסמכים שצורפו על ידי ההגנה.

הבאתי בחשבון גם את מועדי ביצוע העבירות ולכך שחלפו כשלוש שנים מאז ביצוע העבירה בתיק המקור, וכשלוש וחצי שנים ביחס לתיק שצורף. הנאשמת נעדרת עבר פלילי ולהתרשמות שרות המבחן המדובר באישה בעלת מערכת ערכים נורמטיבית, העושה מאמצים להתקיים ולהתמודד עם קשייה בדרכים מקובלות בדרך כלל.

10. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש הכולל צו של"צ לצד עונשים נלווים ער אני לעמדת שרות המבחן בתסקיר, אולם בדיון היום מסרה הנאשמת כי תבצע את צו השל"צ ככל ויוטל עליה, וזאת על אף מצבה הרפואי המורכב.

אשר על כן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. צו של"צ בהיקף 100 שעות על פי תוכנית שיגבש שרות המבחן. מובהר לנאשמת כי ככל שלא תשתף פעולה עם שרות המבחן ולא תבצע את הצו ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור דינה מחדש. שרות המבחן ישלח עדכון בדבר תוכנית השל"צ שהוכנה בתוך 45 יום.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור במשך שנתיים מהיום על כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
3. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים החל מיום 4.12.19.
4. פסילה בפועל למשך 4 חודשים. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 4.12.19. תשומת לב הנאשמת לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.
5. פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים שלא תעבור עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי.
6. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשעה, זאת למשך 3 שנים. לא תיחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 15 יום.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר הדין לשרות המבחן

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 11 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.